

**Video: Schiller Institutet
demonstrerer
imod den britiske
statsminister
David Cameron den 5. februar
2016:
Stop the British drive for
nuclear war**

Klik også her for videoen af Camerons bilkortege, sandsynligvis med hele den britiske pressegruppe, som kom lige forbi vores demonstration.

ALSO CLICK HERE FOR A VIDEO OF CAMERON'S CORTEGE, PROBABLY INCLUDING THE BRITISH PRESS CONTINGENT, DIRECTLY PASSING BY THE DEMONSTRATION.

**Video: Udenrigsminister
Kristian Jensen
til EIR: "Vi er ikke i
nærheden af en**

atomkonflikt med Kina og Rusland”!

København, 5. februar 2016 – Schiller Institutet og EIR udfordrede i går, 4. feb. og i dag 5. feb., personligt den danske udenrigsminister Kristian Jensen, og ved en demonstration på Christiansborg Slotsplads imod den britiske premierminister David Cameron, om truslen om atomkrig mod Rusland og Kina.

Kristian Jensen holdt en tale på Københavns Universitet for studenter og Udenrigspolitisk Selskab. Folk, der ankom til mødet, fik **Schiller Institutets flyveblad**, der gengav LPAC's lederartikler fra 3. og 4. feb. samt rapporten om professor ved New Yorks Universitet Stephen Cohens udtalelser om faren for atomkrig.

Efter talen fik EIR's korrespondent mulighed for at stille Kristian Jensen et spørgsmål under en privat pressekonference:

EIR's korrespondent sagde,

»Vores redaktør Lyndon LaRouche og andre taler nu om en alvorlig fare for atomkrig imod Rusland og Kina som en måde at forsøge at begrænse deres rolle i verden. Baggrunden er den, at vi nu konfronteres med et nyt finanskrak, med de seneste [begivenheder omkring] de italienske banker, og med Deutsche Bank, der nu er på en kriseliste. I går sagde Stephen Cohen, professor ved New York Universitet, at, pga. USA's beslutning om at firdoble militærstyrkerne langs Ruslands grænse, betyder det, at faren for en atomkrig med Rusland er farligere end under den Kolde Krig. Vil du tage afstand fra denne konfrontationskurs og søge at samarbejde med Rusland og Kina, f.eks. om at bygge den Ny Silkevej og at udvide den ind i Mellemøsten?«

Udenrigsminister Kristian Jensen:

»Jeg er slet ikke enig i din analyse. Jeg mener, du stiller dit spørgsmål på et helt forkert grundlag. Vi er ikke i nærheden af en atomkonflikt med Indien ... med Kina og Rusland.«

EIR's korrespondent:

»Vi har kombinationen af ... «

Kristian Jensen:

»Jo, men jeg er ikke enig med dig. Jeg er simpelt hen ikke enig i din forudsætning.« (Går).

I dag mødte den britiske premierminister David Cameron den danske premierminister Lars Løkke Rasmussen om den særlige, britiske EU-aftale. Ved indgangen til Statsministeriet måtte hans cortege passere direkte forbi Schiller Instituttets demonstration, centreret omkring et stort banner med ordlyden, »Stop the British drive for nuclear war against Russia and China. Win-win with the New Silk Road«. (Stop det britiske fremstød for atomkrig med Rusland og Kina, win-win med den Nye Silkevej). Den lille gruppe af demonstranter sang en speciel kanon baseret på dette og uddelte flyveblade på dansk og engelsk til forbipasserende.

Desværre var EIR ikke en af de tre journalister, der var udvalgt til at stille Cameron et spørgsmål under pressekonferencen med de to statsministre.

**POLITISK ORIENTERING den 4.
februar 2016:**

**Vi stifter Schiller
Partiet//atomkrig//
O'Malley trækker
sig//Deutsche Bank i krise**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Video i 2 dele:

1. del:

2. del:

EIR korrespondent Michelle Rasmussen spurgte Udenrigsminister Kristian Jensen om faren for atomkrig imod Rusland og Kina efter han holdt en tale for Udenrigspolitisk Selskab på Københavns Universitet den 4. februar 2016.

**Alvorlig fare for krig –
Schiller Instituttet
holder særligt møde om**

konsekvenserne af, at Martin O'Malley har trukket sig ud af valgkampen om USA's præsidentskab

Schiller Instituttet afholder et særligt møde v/formand Tom Gillesberg torsdag den 4. februar kl. 19 om følgerne af den pludselige afbrydelse af Martin O'Malleys kampagne for at blive nomineret til det Demokratiske Partis præsidentkandidat i USA, og hvilke signaler, dette udsender om den umiddelbare fare for generel krig.

I dagene umiddelbart forud for valgkampagnebegivenhederne i delstaten Iowa havde Lyndon LaRouche skarpt intervenseret for at fastlægge den politik, der ville være forudsætningen for hans støtte til et O'Malley-præsidentskab med den bagtanke, at denne handling ville tvinge nogle af de førende fjender af Den amerikanske Republik til at spille deres kort ud og hermed afsløre deres intentioner.

Lyndon LaRouches konklusion i kølvandet på den pludselige afbrydelse af O'Malleys valgkampagne, endnu inden slutresultaterne fra Iowa var blevet annonceret, var, at ledende, britiske kredse, der kontrollerer Barack Obamas præsidentskab, desperat optrapper deres forberedelser til krig imod Rusland og Kina. Handlingerne imod O'Malley var i realiteten det afslørende, røde farvestof, der er en indikation af de krigsforberedelser, der allerede er i gang. Den kendsgerning, at der var eskalerende provokationer på vegne af den britiske krone imod den russiske præsident Vladimir Putin, der faldt sammen med aktionerne imod O'Malley, afgjorde sagen.

Tidspunktet for disse begivenheder var bestemt af den kendsgerning, at hele det transatlantiske finanssystem – Det britiske System – befinder sig i en accelererende sammenbrudsproces, som det indikeres af nedsmeltningen af hele det italienske banksystem, i et tempo, der overstiger Grækenlands, Portugals og Irlands tidligere kollaps.

De britiske imperiekræfter, inklusive deres Obama-præsidentskab, er forpligtet over for en hastig affolkning af planeten gennem krig og andre midler. Sammenfaldet af sammenbrudskrisen, den voldsomt overdrevne reaktion på LaRouches intervention på vegne af et levedygtigt O'Malley-kandidatur og den dramatiske optrapning af de målrettede provokationer imod både Rusland og Kina – som kommer fra London og Det Hvide Hus – er det tydeligste bevis, vi kan få, for, at menneskeheden er i færd med gå ind i en tid med en særdeles alvorlig krise.

Det faktum, at topledere i både Rusland og Kina i høj grad er sig betydningen af denne udvikling bevidst, betyder, at der findes modforholdsregler, der kan tages, hvis de fulde implikationer af de seneste dages begivenheder bliver forstået.

Torsdag aften den 4. februar kl 19,00 afholder Schiller Instituttets formand Tom Gillesberg et særligt møde, hvor han vil diskutere denne ekstraordinære udvikling. (se andetsteds info om gratis telefonkonference – du kan være med i diskussionen over telefon, eller deltage direkte i mødet på vores kontor).

I USA afholder Lyndon LaRouche (udover et hastemøde, ligeledes torsdag aften) et møde lørdag den 6. februar på Manhattan, New York, med et levende publikum, hvor han diskuterer denne nødsituation med hele USA (via telefonkonference), og hvad der nødvendigvis må gøres.

Det er af den yderste vigtighed, at alle borgere, der er

seriøse omkring at forhindre et umiddelbart forestående styrtud i global krig, der meget hurtigt vil eskalere til en atomkrigskonfrontation og således sætter selve menneskehedens overlevelse på spil, deltager i disse møder. Forbered dig på en intens og åbenhjertig diskussion, og på en ekstraordinær mobilisering.

DOKUMENTATION:

Barack Obama truer Rusland, mens USA's realøkonomi smuldrer

3. februar 2016 – Præsident Barack Obama fortsætter med at iscenesætte den ene provokation efter den anden imod Rusland og Kina, hvor forsvarsminister Ashton Carter i denne uge har fremlagt et forsvarsbudget, der kun kan beskrives som en helligelse til Tredje Verdenskrig. Dette budget kræver milliarder af dollars i nye udgifter for at opgradere USA's og NATO's styrker i Europa og det asiatiske Stillehavsområde, alt imens der også skal lanceres en modernisering af USA's termonukleare strategiske triade til 1 billion dollar.

I onsdags bemærkede Lyndon LaRouche, at hele dette svindelnummer er et farligt bluff i betragtning af, at USA befinder sig i de fremskredne stadier af et fysisk-økonomisk sammenbrud. »Der finder en stejl nedgang i de amerikanske borgers intellektuelle liv sted«, advarede LaRouche. »Vores økonomisk-produktive evne som nation er væk. Det eneste, der er tilbage, er en lille rest for et syns skyld.«

USA's Federal Reserves (Centralbanken) undersøgelse fra januar måned af låneanmodninger fra varefremstillings- og handelssektoren viser en dramatisk nedgang – mere end 11 procent. Banksektoren på begge sider Atlanten er i færd med at bryde sammen. Blandt de store amerikanske og europæiske banker

er aktiernes værdi faldet med mere end 30 procent siden 1. januar, 2016. I dag har den tyske erhvervsavis *Handelsblatt* erklæret, at »Deutsche Bank er i frit fald« og tilføjer, at det virkelige centrum for den europæiske finanssektors kollaps ikke er i periferien, men er centreret i Tyskland og Frankrig, Europas industrielle hjerte. En finanspublikation skønner, at Deutsche Bank sidder på et bjerg af gæld, som for 70 % 's vedkommende er »forringet«.

Men, som Lyndon LaRouche understregede, så skyldes kollapset i finanssektoren kollapset i den produktive realøkonomi. Den fysisk-økonomiske sammenbrudsproces er drivkraften. »Obama er øverste chef for en inkompetent styrke, og det står ikke bedre til med briterne.«

Tilfældet Californien er et eksempel herpå. Ved afslutningen af Anden Verdenskrig var Californien vokset frem som et Arsenal for Demokrati, med skibsbyggeri, produktion af fly og store forskningslaboratorier, inklusive Lawrence Livermore, Jet Propulsion Lab og Cal Tech. Dette er alt sammen blevet udslettet i accelererende tempo i de seneste år under guvernørerne Arnold Schwarzenegger og Jerry Brown.

Vores interesse går således ud på at genopbygge realøkonomien, og det begynder med at erkende og omstøde de fejltagelser, der er blevet begået, uafbrudt, siden Franklin Roosevelts død. Det begynder med vore uddannelses- og erhvervspraktikprogrammer, der er blevet ødelagt. Den produktive evne hos den unge generation af amerikanere er ikkeeksisterende, især i sammenligning med niveauet af produktivitet for blot to generationer siden.

Denne kendsgerning understreger blot galskaben i præsident Obamas provokationer imod Rusland og Kina, der blot vil bevirke en accelerering af det fremstormende kollaps af det amerikanske folks produktive evner.

Barack Obama må fjernes fra embedet, før han, efter britiske

ordrer, indleder en atomkrig. Wall Street og City of London, der allerede er håbløst bankerot, må fjernes. Vi må viske tavlen ren, hvilket begynder med en global annullering af hele den akkumulerede spillegæld. Den er værdiløs, så bare annuller det hele! Som den tidligere cheføkonom i Den internationale Betalingsbank, BIS, William White, sagde under det nyligt afholdte Verdensøkonomiske Forum i Davos, Schweiz, så har vi behov for en samlet gældseftergivelsesfest sådan, som man har gjort det i de seneste 5000 år.

Udslet denne hasardspilsgæld, lancer en kreditpolitik efter Franklin Roosevelts model for at skabe jobs, lancer uddannelses- og praktikprogrammer til den manglende faglærte unge generation, og udnyt den ældre generations kundskaber, mens vi genopbygger – og fjern hele galskaben med at forberede til krig imod Rusland og Kina.

Kompetente vestlige militære strategiske analytikere anerkender, at Rusland har gennemgået en reel, kvalitativ revolution i sine kapaciteter til udkæmpelse af krig og til at forhindre krig. Dette inkluderer nye generationer af militært udstyr og veluddannet personel. NATO's øverste flådekommandør roste for nylig russerne for det teknologiske spring i deres ubådes krigsførelseskapaciteter.

Kun et sindssygt, desperat britisk oligarki – og dets lakajer, såsom Obama – kunne overveje moderne krig imod stormagter som Rusland og Kina, der ikke har nogen planer om at udgøre en strategisk trussel. Den alvorligste trussel mod verdensfreden og overlevelse er processen med det accelererende kollaps i det transatlantiske område. Nedlukningen af NASA og den næsten totale skrotning af automobilektoren, med dens indbyggede kapaciteter for maskinværktøjsfremstilling, var dødstødet for USA's engang så magtfulde Amerikanske Økonomiske System.

Stop Tredje Verdenskrig:

Amerikansk universitetsprofessor Stephen Cohen:

Barack Obama kan ikke løbe fra sit ansvar for Tredje Verdenskrig!

3. februar 2016 – I går aftes under sin ugentlige optræden på John Batchelor radio-showet anbragte professor ved New Yorks Universitet Stephen Cohen ansvaret for den voksende krigsfare direkte på præsident Obamas skød. Han sagde, at Obama ikke kan løbe fra Pentagons beslutning om at opbygge USA's militære styrker i Østeuropa, som USA's forsvarsminister Ash Carter bebudede i går.

»Dette er hans beslutning«, sagde Cohen. »Vi vidste, at det var en mulighed, da NATO talte om det under topmødet i Wales [i september 2014]; nu er det sket. NATO har besluttet – dvs., Det Hvide Hus – at firdoble sin militære magt omkring Rusland.«

»Det, vi nu står med, er et øjeblik, hvor den nye, kolde krig er blevet meget varmere pga. en beslutning taget i Washington«, sagde Cohen. »Det gør den nye kolde krig mere militariseret og gør den farligere end den foregående kolde krig, fordi vi [dengang] ikke havde vores militærmagt stående ved Ruslands grænser.« Cohen fortsatte med at beskrive, hvordan USA, i begyndelsen af 1990'erne, erklærede, at faren for atomkrig var forbi, når den ikke var det. Rusland var ude af våbenkapløbet, men USA fortsatte, især med sine missilforsvarsprogrammer og med sin tilbagetrækning fra ABM-traktaten i 2002. USA hævdede, at dette skete for at imødegå Iran, men alle vidste, sagde Cohen, at det var rettet imod Rusland. Så Rusland responderede ved at indlede en genopbygning af sine atomkapaciteter, en indsats, der i dag

fortsætter med en høj prioritering.

»Beslutningen om at forstærke NATO's grænser gør det nu klart, at Rusland vil forlade sig på sit meget store arsenal af taktiske atomvåben«, sagde Cohen. »Det er indskrevet i deres officielle doktrin, at 'vi forbeholder os retten til at anvende vore atomvåben, hvis eksistensen af den russiske stat er truet af overvældende konventionelle styrker'. NATO kan i øjeblikket meget vel være i færd med at ophobe overvældende konventionelle styrker på Ruslands grænser.« Denne fare er forhøjet, påpegede Cohen senere i interviewet, af USA's modernisering af B61-12 atombomberne, en bombe, der er designet til at være mere »anvendelig«, et ord, der var blevet bandlyst fra atom-leksikonnet af Ronald Reagan i 1980'erne, men som Obama har bragt tilbage.

»At sige, at dette er farligt, er at underdrive situationen. Det var alt sammen forudsigeligt, og alligevel er Washington gået frem med det. Når Washington først gennemfører firdoblingen af sine styrker, befinder vi os i en langt farligere situation mht. en mulig atomar konfrontation, end vi nogensinde gjorde under den Kolde Krig. Obama kan ikke længere skjule sig for dette. Sorteper ender dér. Han har godkendt dette. Det udgør en enorm optrapning af den Kolde krig med kurs mod en Varm krig.«

Hele det 38 minutter lange interview kan høres her: <https://audioboom.com/boos/4139013-nato-rearms-against-russia->

Rusland deployerer nye kampfly til Syrien for at gøre Tyrkiet skakmat

Februar, 1., 2016 – Rusland har deployeret fire Sukhoi Su-35S kampfly til Syrien, rapporterer *Sputnik*, der citerer en artikel i *Kommersant*. Kampflyet Su-35S med kun én siddeplads, det mest avancerede kampfly, der i øjeblikket produceres i Rusland, beskrives som et Generation 4++ fly, idet det er et stealth-design og inkorporerer visse stealth-egenskaber og er et af de mest manøvredygtige fly i luften. »Generalstaben har besluttet at gennemføre en test i marken af den splinternye Su-35S i Syrien for første gang nogensinde«, sagde en militærkilde til *Kommersant*. De fire fly, der er blevet deployeret, blev iflg. rapporten først leveret til det Russiske Luftvåben i oktober og november 2015.

Dette er selvfølgelig ikke en direkte respons til Tyrkiets beskyldning, endnu engang, om, at russiske fly i weekenden skulle have krænket tyrkisk luftrum. Men sammen med deployeringen af S-400 luftforsvarssystemet ved den russiske flyvebase i Latakia, krigsskibet Varyag med sit S-300 luftforsvarssystem ud for kysten og bevæbningen af russiske kampfly, der flyver over Syrien, med luft-til-luft-missiler, betyder deployeringen af Su-35S, at Tyrkiet nu er gjort »skakmat« i Syrien, som Lyndon LaRouche udtrykte det i dag.

Russisk respons til Obamas krigsprovokationer

31. januar 2016 – Obamaregeringen har sluttet sig til briterne med en eskalering af en personlig smædekampagne imod den russiske præsident Vladimir Putin, tillige med deres eskalerende militære trusler, der har bragt verden til randen af en atomar konfrontation. Russiske regeringsfolk og nationale sikkerhedseksperter har bemærket spørgsmålet og drøfter det åbenlyst.

Den 31. januar udgav magasinet *The National Interest* en artikel af fire kendte russiske tænketankanalytikere under overskriften »Hvordan man undgår krig med Rusland«. De fire forfattere, Andrey Bezrukov, Mikhail Mamonov, Sergey Markedonov og Andrey Sushentsov, hævdede, at USA's overordnede strategi for det 21. århundrede er at inddæmme Kina, og at, som en del af denne strategi, Washington tilsigter at holde Rusland nede og tvinge Moskva til at tilslutte sig en alliance med Washington imod et Beijing, der vil true russiske interesser. Forfatterne bemærker, at Rusland allerede har udtænkt en asymmetrisk respons til denne vanvittige amerikanske strategi ved at lancere en militær flankoperation i Syrien, og ved at alliere sig med Kina i sådanne sammenslutninger som BRIKS.

I den samme retning rapporterede *Sputnik News* den 30. jan., at oberst general Leonid Ivashov – en russisk seniorstrateg og leder af Akademiet for Geopolitiske Problemer – har krævet, at Rusland ændrer sin nye nationale sikkerhedsstrategi og militærdoktrin for at imødegå de allersensneste af Obamaregeringens strategier, der udpeger Rusland som den største trussel mod Europa. »Situationer skifter, og landet ændrer sig også«, sagde general Ivashov til Zvezda TV. »Så den nationale militærdoktrin udvikler sig. Jeg mener, at ændringer i doktrinen er blevet fremkaldt af den kendsgerning, at USA

vedtog den nye Nationale Sikkerhedsstrategi i februar 2015 og dernæst den nye Militærdoktrin i juli, der har ændret USA's militære politik betydeligt.« Ivashov fremførte, at USA har afvist ideen om multipolært samarbejde og fortsætter med at hævde sit unipolære dogme. »Ifølge sin doktrin vil USA anvende militærmagt for at beskytte sine nationale interesser. Men USA's interesser kender ingen grænser i hele verden. Washington siger, at de vil udstationere deres tropper og gå ind i væbnede konflikter for at beskytte deres interesser.«

Foto: General, oberst Leonid Ivashov

Kan vi forhindre Obamas og Det britiske Imperiums fremstød for atomkrig?

Leder fra LaRouchePAC, 31. januar 2016 – Lyndon LaRouche kom søndag aften med en skarp advarsel om, at »verden står på randen af generel atomkrig, og det kommer først og fremmest fra Storbritannien og Obama. Obama er, og har altid været, agent for det britiske imperiesystem, og de satser nu på at lancere generel atomkrig. De står nu på den yderste rand for at skubbe det ud over kanten, lige nu, især i Europa.«

LaRouche sagde, at han har fulgt udviklingen på den internationale scene tæt, og det er i løbet af de seneste uger blevet åbenbart, at det døende, britiske imperiesystem gør fremstød for krig, *nu*, udvirket af deres agent Obama som et opgør mellem USA og NATO, imod Rusland og Kina. Vi har nået et sammenbrudspunkt i historien, hvor der omgående må gribes ind med handling for at forhindre dette mareridt i at udspille sig.

»Det er det budskab, der bør præsenteres for alle, der ikke er dumme«, sagde LaRouche. »Og vi bør handle for at standse og forhindre, at en sådan krig lanceres. Med mindre de afskrækkes fra at gennemføre det, som de nu åbenlyst signalerer, at de vil gøre hurtigt, har vi kurs mod atomkrig og massedød over hele planeten. Pointen er: Kan vi forhindre dette her, der allerede er sat i værk? Kan vi forhindre, at det gennemføres? Det er det eneste spørgsmål af betydning i øjeblikket.«

I dag introducerede LaRouche-bevægelsen (i USA) et betydningsfuldt skift i den strategiske situation med Kesha Rogers, medlem af LaRouche Komite for Politisk Strategi (LPAC) og tidligere to gange demokratisk kandidat til Kongressen for delstaten Texas, der kaldte til politisk kamp med en genoplivning af NASA fra det helvede, som Obamas politik har dømt det til, for at få USA tilbage i rummet og gå ind i et win-win-samarbejde med Rusland og Kina, i særdeleshed om Kinas plan om at landsætte en mission på Månens bagside i 2020.

Se: LPAC-medlem og to gange demokratisk nomineret til Texas-22, Kesha Rogers, uden for Johnson Space Center i Houston, Texas.

Denne kampagne kan også spille en afgørende rolle i at genindføre fornuften i institutionen Det amerikanske Præsidentskab, der i øjeblikket befinder sig i hænderne på en afsindig morder, der synes at mene, at han kan få Rusland og Kina til at bøje sig under trusler om en atomar konfrontation, eller med en decideret atomkrig.

Dette skifte kan ikke vente til november 2016. Obama må fjernes fra magten nu. Dette kan gøres, og en fungerende *præsidentiel institution* genoplives, ved at afsløre det, der nu er et manipuleret demokratisk væddeløb til præsidentvalget. Sänk Hillary Clintons og Bernie Sanders' pro-Obama-kandidaturer, og lancer en levedygtig politisk diskussion

omkring Martin O'Malleys kampagne – den eneste kandidat, der offentligt har udtalt sig seriøst om at vende tilbage til Glass-Steagall-standarden for bankopdeling for at stoppe Wall Streets dødbringende politik, og som på anden vis har demonstreret egenskaber, der kvalificerer ham til præsidentskabet.[1]

På samme tid er det nødvendigt omgående at lukke Wall Street og hele det spekulative, transatlantiske finanssystem ned, eftersom det er dette systems bankerot, der står bag fremstødet for krig. Hele det transatlantiske system var et hårs bredde fra at kollapse i sidste uge med bankkrisen i Italien, og det kunne eksplodere, hvad øjeblik, det skal være – og stort set hvor som helst. Dette system må begraves, så USA kan vende tilbage til den politik for økonomisk vækst, vi havde under Franklin Roosevelt, og som også reflekteredes af Kennedys rumprogram.

»Rumprogrammet er hemmeligheden bag den mekanisme, gennem hvilken vi kan bringe USA, og andre dele af verden, ind i et økonomisk genrejsningsforløb«, udtalte Lyndon LaRouche den 30. jan. Når denne politik først træder i kraft, »vi vil se begyndelsen til en virkelig revolution i rummet. Så lad os komme i gang!«

[1] Se: [Fredags-webcast fra LPAC, 29. jan., dansk oversættelse](#), uddrag, om LaRouche-bevægelsens støtte til O'Malley-kampagnen og Glass-Steagall, o.a.:

RADIO SCHILLER den 1. februar

2016:

**LaRouche: Trussel om
atomkrig//**

Italienske banker//

USA's præsidentkandidat

Martin O'Malley//

Genopliv rumprogrammet

Med næstformand Michelle Rasmussen

Relevante links:

LaRouchePAC fredags-webcast om bl.a. USA's præsidentkandidat
Martin O'Malleys støtte til Glass/Steagall-bankopdeling

Danmarks første astronaut Andreas Mogensen:
EIR interview

Fred gennem internationalt samarbejde om rumfart.
Interview med Andres Mogensen, første dansker i rummet.
Dansk version af en EIR artikel fra den 19. september 2015

**Helga Zepp-LaRouche:
Kun en videnskabelig og**

kulturel renæssance kan standse den Mørke Tidsalder, der nu er ved at sænke sig over menneskeheden. Dansk udskrift

(Zepp-LaRouche 32 min.)

Kun, hvis man anvender en Marshallplan, en Silkevejs-Marshallplan i regionen, hvor alle disse lande ... arbejder sammen og siger: Vi vil tage hele området fra Kaukasus til den Persiske Golf, fra Afghanistan til Middelhavet, som ét område, og vi vil sætte en reel udvikling i gang. Vi erklærer ørkenen krig; vi skaber nyt vand! ... Så kan man udvikle landbrug. Man kan udvikle skovbrug. Man må bygge infrastruktur, der er lige så tæt som f.eks. i Tyskland. Tyskland er et perfekt eksempel på et infrastrukturmæssigt meget veludviklet land. Så kan man bygge nye byer, og man kan opbygge industrier.

GDE Error: Requested URL is invalid

Vi bør modernisere vores tankegang, ikke vore våben

28. januar 2016 – I en artikel den 23. jan. fremfører Jonathan Marshall, en uafhængig forsker med hjemsted i Californien, der ofte skriver for *Consortium News*, at »en langt større risiko end noget, Rusland foretager sig« udgøres af »Obamaregeringens såkaldte atomare 'moderniserings'-program, som Pentagon promoverer samtidig med, at USA's politiske beslutningstagere uophørligt dæmoniserer Rusland som hovedtruslen imod USA og dets allierede«. Ligesom andre har gjort, påpeger han ikke alene de enorme omkostninger forbundet med Obamas nye programmer, men også den fare, der ligger i at skabe våben, der er mere anvendelige.

»Et udbredt, om end tilsløret element i disse 'moderniserings'-programmer, er deres evne til at gøre 'udkæmpning' af atomkrig mere, ikke mindre, tænkelig ved at forbedre disse våbens målsøgningsfleksibilitet og i visse tilfælde ved at reducere deres sprængstofmængde, så de ligner meget store, konventionelle våben snarere end gode, gammeldags alt-eller-intet atombomber«, skriver Marshall med hensyn til B61-12-bomberne og de nye krydsermissiler. Dette skaber risikoen for, fremfører han, ikke en planlagt atomkrig, men for »utilsigtet atomar udveksling udløst af falsk alarm i en atmosfære af gensidig paranoia«, eftersom både USA og Rusland har hundreder af atomvåben under alarmberedskab, »affyring ved varsel«, der kan udløses ved mindste anledning.

Marshall konkluderer, at USA's atomvåbenpolitik bør være fokuseret på at reducere risikoen for en udveksling af atomvåben snarere end at udvikle nye teknologier, der gør

atomkrig mere sandsynlig. »Vores største sikkerhedsopgave består i at modernisere vores tankegang omkring atomvåben, ikke vores atomvåbenteknologi«, skriver han.

Foto: B61 12

Wolfgang Ischinger: NATO og Rusland må tale sammen ansigt til ansigt

28. januar 2016 – Wolfgang Ischinger, formand for München Sikkerhedskonferencen, sagde i en tale i går i Berlin, at NATO og Rusland må tale sammen, ansigt til ansigt. »Det er vigtigt at tale sammen, ikke bare gennem en megafon, og jeg mener, der er et presserende behov for, at Alliancen forøger sin allerede voksende bestræbelse [sic] for at genoplive NATO-Ruslandsrådet«, sagde han iflg. en rapport fra *Sputnik*. Ischinger tilføjede, at faren for en eskalering blot blev endnu mere åbenlys, efter at Tyrkiet nedskød det russiske bombefly over Syrien. Han formanede alle parterne til ikke at glemme, at begge sider i deres besiddelse har tusinder af atomspræghoveder. »Tænk blot på, hvis Rusland, ligeledes ved en fejltagelse, havde reageret ved at nedskyde et amerikansk kampfly. Problemet bør behandles seriøst«, konkluderede han.

Foto: Wolfgang Ischinger

Ruslands Lavrov adresserer valget mellem to systemer i verden:

Geopolitik, eller nationer, der går sammen om at konfrontere fælles udfordringer

26. januar 2016 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov indledte sin årlige året-der-gik-pressekonference, der blev udsendt live på russisk, fransk og engelsk, i dag, med et tema, der var gennemgående under hele konferencen: der er »to modstridende fremgangsmåder« i den stadig mere intense »globale rivalisering« over formen for et nyt, internationalt system. Der er dem, der søger at danne »et mere ligeværdigt, polycentrisk, internationalt system«, og dem, der søger at sinke denne udvikling med det formål at »bevare dominansen i globale anliggender og påtvinge andre sin vilje«.

Disse afvigende tilgange blev stillet i kontrast til hinanden i løbet af pressekonferencen i Lavrovs beskrivelse af de russisk-kinesiske relationer og USA's relationer med Rusland. Lavrov sagde, at »båndene mellem Rusland og Kina gennemlever deres bedste periode nogensinde«. Rusland har en udstrakt grad af organisationer til samarbejde med Kina, som de ikke har med noget andet land, og deres relation bygges op på basis af international lov og FN's charter.

USA's relationer med Rusland er, på den anden side, formet af USA's politik for at forsøge at »inddæmme« Rusland, hvilket begyndte »længe før krisen i Ukraine«. På et spørgsmål om en

eventuel »genstart« af de russisk-amerikanske relationer, havde Lavrov et brugbart forslag til et generelt eftersyn af den amerikanske politik:

»Vi forstår, at USA er interesseret i at have færre konkurrenter, i det mindste nogen, der kan sammenlignes med dem selv. Det ses tydeligt i USA's relationer med Kina og Europa ... En genstart ville være godt, men det skal være mellem USA og hele verden.«

Et engelsk udskrift af Lavrovs åbningstale er tilgængeligt på Udenrigsministeriets webside og giver et overblik over det globale »kriselandskab« og de skift, der opstod i løbet af 2015 fra de modstridende fremgangsmåder. Her fremfører han principperne for »sand ligeværdighed, gensidig hensyntagen til den andens interesser og fælles indsats for fælles mål«, som er de støttepiller, på hvilke BRIKS, Shanghai Samarbejdsorganisationen og andre integrationsgrupperinger i det »postsovjetiske rum« hviler på, som modeller for det, der behøves i det 21. århundrede. Rusland står »klar til at arbejde på at harmonisere integrationsprocesser og opbygge broer, i særdeleshed, mellem Europa, Eurasien og det asiatiske Stillehavsområde«, specificerede han og citerede principaftalen om at integrere den Eurasiske Økonomiske Unions aktiviteter med Kinas Økonomiske Silkevejsbælte.

»Der er intet alternativ til samarbejde på bred basis for at søge en løsning på krisen«, sagde Lavrov.

» ... Vi er klar til det tætteste og mest konstruktive samarbejde med vore vestlige partnere, inklusive Europa og USA, og er åbne over for en progressiv udvikling af samarbejde med dem. Men udelukkende på en ligeværdig og gensidigt gavnlig basis, med parter, der afholder sig fra indblanding i hinandens interne anliggender og respekterer alle siders fundamentale interesser.

»Vore vestlige kolleger siger undertiden irriteret, at der

ikke bliver nogen 'normale standardoperationer' med Rusland ... Heri er vi enige med dem: der vil sandelig ikke blive nogen 'normale standardoperationer', når de forsøger at påtvinge os aftaler, der primært agter enten den Europæiske Unions eller USA's interesser og søger at overbevise os om, at det ikke ville skade vore interesser. Den historie er forbi. En ny historie begynder, der kun kan udvikle sig på basis af lighed og andre principper for international lov.«

RADIO SCHILLER 25. januar 2016: Løsningen på flygtningekrisen: Silkevejen og Marshallplan til Mellemøsten

Med formand Tom Gillesberg

Menneskelig kreativitet kan overvinde denne krise

Leder fra LaRouchePAC, USA, 23. januar 2016 – De af jer, der ikke er totalt demoraliseret, ved, at USA og meget af verden

befinder sig i en eksistentiel krise. Dette er meget værre end i 2008, og langt værre end i 1929. I USA skal man tilbage til tiden før Borgerkrigen, eller til tiden før vores Revolutionskrig, for at finde en så stor trussel mod vort land. Nationer, inklusive vores egen, kunne i realiteten ophøre med at eksistere, før denne grusomme vinter er slut.

Dette er en årstid fuld af død. Afskåret fra håb, afskåret fra en nyttig eksistens, afskåret fra alt, går mange af vore borgere ganske enkelt hen og tager livet af sig selv, om det nu er med heroin eller skydevåben.

I det transatlantiske område har vi en katastrofe, der ikke byder på nogen fremtid for menneskeheden. Men med Rusland og Kina har vi noget, der kunne være svaret på problemet. Man må forstå, at menneskehedens nylige historie har været den, at Asien har været et område, forskelligt fra det transatlantiske område. Og det er det transatlantiske område, med Det britiske Imperium som centrum, der er den primære kilde til alt det onde, er nu rammer os.

Nøglen til at forstå dette er Det britiske Imperiums historie. Det britiske Imperium er ondskabens kilde, hvorimod andre muligheder står til rådighed med hensyn til Rusland og Kina.

Der findes altid en løsning på denne form for problemer. Hvor findes den?

Den findes i den menneskelige kreativitet, og jo – vi kan komme dertil. På visse betingelser. For at komme dertil, må man efterlade det meste af den bagage, man gerne ville tage med sig.

Hvilket grundlæggende set vil sige Det britiske Imperium, samt de dele af verden, der er knyttet til Det britiske Imperium.

Det samme gælder det nuværende finanssystem. Dette finanssystem er et falsum. Det er kilden til ødelæggelsen. Må man skaffe sig af med dette finanssystem – og dét er nøglen til

løsningen.

Så snart, vi gør dette, vil blødningen ophøre!

Det var Bertrand Russell, der skabte dette, og det var Bertrand Russells indflydelse på den amerikanske økonomi og relaterede ting, der forårsagede ødelæggelsen.

Dette problem går helt tilbage til det store geni Gottfried Leibniz' død i slutningen af 1716. Leibniz var nøglen til hele denne historiske periode; hans død efterlod et gabende hul blandt vore kræfter. Leibniz var inspirationskilden til den Amerikanske Revolution, samt meget andet. Senere, årtier efter Leibniz' død, var det geniet Alexander Hamilton, der trådte frem for at være efterfølger til Leibniz' rolle, og i realiteten grundlægge USA. Hamiltons økonomiske principper er de eneste fornuftige: glem alt andet!

Vores aktuelle krise er langt værre end den, der konfronterede Franklin Roosevelt, men det er de samme Hamilton-principper, der må anvendes. Disse principper kan frembringe en dramatisk ændring og en sluttelig økonomisk genrejsning, nu som dengang. Problemet er, at så mange af vore borgere er blevet for dumme til, at de kan fatte det. Den dumhed, der manifesterer sig gennem at underkaste sig Wall Street, og i særdeleshed FBI-systemet, der i betydelig grad fik magt i USA i begyndelsen af 1944, selv før Franklin Roosevelt døde. Det var introduktionen af FBI-systemet, der har været årsag til ødelæggelsen af USA's økonomi.

Vore borgeres intellekt er blevet ofre for den onde indflydelse, der kommer fra Lord Bertrand Russell (1872-1970), som Lyndon LaRouche har kaldt »den ondeste mand i det tyvende århundrede«. Russell helligede sit liv til at gøre folk dumme, så de var nemme at kontrollere – eller, som nu, dræbe. Hans metode var at insistere på matematisk tankegang, der længe har været den førende form for ynkelige dumhed i hele verden. Med start i år 1900 lykkedes det ham progressivt at ødelægge det

20. og 21. århundrede. For de flestes vedkommende er det, hvad man »lærte« i skolen. Hvis man har børn, så er det alt, hvad de såkaldt »lærer«, og i en endnu mere elendigt dum form. Det er denne dumhed, som Albert Einstein, ligesom Lyndon LaRouche, aldrig accepterede og har tilbragt det meste af deres liv med at bekæmpe.

Lad os omsider blive dette nonsens kvit. Dit liv, og en hel del mere, afhænger af det.

Titelfoto: Albert Einstein

NATO's militære oprustning i Baltikum: Stenen i Ruslands sko

19. januar 2016 – Flere russiske militæksperter ser, at USA og NATO forvandler de baltiske lande til bevæbnet lejr; og det, de ser, er en genindspilning af den tyske oprustning, der ledte op til invasionen af Rusland i 1941. Ligesom dengang NAZI-Tyskland, så insisterer NATO på, at denne oprustning er rent defensiv og ikke udgør nogen trussel mod Rusland.

På et spørgsmål om dette svarede Ivan Konovalov, direktør for Centret for Studiet af Strategiske Tendenser, en militær tænketank med hjemsted i Moskva, ligefremt: »De må da medgive, at det er vanskeligt at se, hvordan Abrams tanks og artilleri kan anses for at være udstyr med et rent defensivt formål? Rusland var tvunget til at respondere, fordi det mindede landet om situationen i 1941, da tyskerne flyttede store

formationer op til vore grænser samtidig med, at de talte om deres defensive natur.« Konovalov bemærkede, at, som et resultat af denne militære NATO-oprustning er Rusland i færd med at genopstille styrker internt, inklusive tre nye divisioner af landtropper for at dække de baltiske landes tiltag, hvilket blev meddelt af forsvarsminister Sergei Shoigu i sidste uge.

Konovalov bemærkede også tilstedeværelsen af det nuværende lager af B61-bomber i Europa – der efter planen skal erstattes af den moderniserede B61-12. »De selvsamme NATO-fly, der nu permanent patruljerer det baltiske luftrum og flyver tæt på vore grænser, kunne blive lastet med sådanne våben«, siger han. »Europa har nu 200 af sådanne bomber. I overensstemmelse hermed kan de 16 fly på baserne i Zokniai, Litauen, eller Amari, Estland, medføre dem. Og piloterne i disse lande er blevet udannet i, hvordan man bruger sådanne våben.«

Om Ruslands respons sammenligner veteran-forsvarskommentatoren Viktor Litovkin igen NATO's militære opbygning i de baltiske lande med at have en sten i sin sko: meget lille, men så irriterende, at man sluttelig må gøre noget ved det.

»Denne NATO-'sten i vores sko' vil tvinge Moskva til at reagere. Og USA forsøger aktivt at provokere endnu et våbenkapløb for at svække vores land rent økonomisk«, sagde han. Og de tre nye divisioner er blot en lille del af det, Rusland vil gøre for at fjerne stenen i deres sko.

Foto: M1A2 Abrams tanks yder sikkerhed til litauiske og amerikanske tropper under en øvelse med skarp ammunition på Adazi øvelsesområdet i Litauen. Foto fra marts 2015.

**RADIO SCHILLER den 18. januar
2016:**

**Nedsmeltningen af det
transatlantiske finanssystem:
Opbyg den fysiske økonomi**

Med formand Tom Gillesberg:

**»Vi konfronteres med Nuets
intense uopsættelighed«**

»Vi står nu over for den kendsgerning, at, i morgen er i dag. Vi konfronteres med nuets intense uopsættelighed. I denne livets og historiens gåde, som udfolder sig, findes der noget, der hedder at komme for sent. Sendrægtighed er stadig tidens tyv. Livet lader os ofte stå bare, nøgne og modløse over en tabt mulighed. De menneskelige anliggendes tidevand bliver ikke ved med at være flod; der kommer også ebbe. Vel kan vi råbe desperat, at tiden skal holde pause i sin passage, men tiden er døv for hver en bøn og haster videre. Hen over de blegnede knogler og virvaret af rester af utallige civilisationer står de ynkelige ord, 'For sent'. Der er en usynlig livets bog, der skæbnesvangert optegner vor årvågenhed eller vor forsømmelse. Fingeren i bevægelse skriver, og går derefter videre.«

(Dr. Martin Luther King, 1967)

Download (PDF, Unknown)

Obama forsøger at få Rusland og Kina til at slutte ring for en konfrontation med Nordkorea

14. januar 2016 – Præsident Obama forsøger at trække Rusland og Kina ind i en konfrontation med Nordkorea med en alvorlig straf i tilfælde af endnu en atomvåben-prøvesprængning, men det vil sandsynligvis ikke lykkes ham. Kina reagerede skarpt tidligere på ugen, da den amerikanske udenrigsminister John Kerry formanede dem om, at Kina måtte opgive sin »sædvanlige praksis« og følge Obamas fremgangsmåde med konfrontation. Det kinesiske Udenrigsministerium sagde simpelt hen, at USA, Japan og Sydkorea måtte bære skylden for at isolere og true Nordkorea og drive dem til at søge national beskyttelse gennem atomvåben.

På fredag mødes regeringsfolk fra Sydkorea og Kina for at drøfte spørgsmålet om Nordkorea, rapporterede *Yonhap*. Men Obama er bestemt mere bekymret for, at Kina skal få Sydkorea overbevist om at finde en fornuftig fremgangsmåde, snarere end omvendt.

Præsident Obama og den russiske præsident Putin talte sammen i

telefon i onsdags, men, iflg. NHK, var de »uenige i deres respons over for Pyongyang«.

Kremls hjemmeside rapporterede, at de to ledere blev enige om, at der burde komme en respons fra det internationale samfund, men Putin »udbad sig, at de relevante lande viste maksimal tilbageholdenhed og ikke burde indlede nogen handling, der kunne anstifte en militær optrapning i det nordøstlige Asien«.

Putin i interview: Rusland er villig til at samarbejde, men andre vil ikke

12. januar 2016 – Da Putin i anden halvdel af *Bildzeitungs* interview blev spurgt om Ruslands hensigt om at vende tilbage til G8, svarede den russiske præsident: »Jeg mener, at Rusland aldrig fuldt ud blev medlem af G8, eftersom der altid var separate forhandlinger mellem udenrigsministre fra de andre syv lande. Jeg vil ikke sige, at denne mekanisme er unyttig. Møder, diskussioner og søgen efter løsninger i fællesskab er altid gavnlige. Jeg mener, at Ruslands tilstedeværelse var nyttig, da vi leverede et alternativt synspunkt omkring nogle spørgsmål under diskussion. Vi undersøger nogenlunde de samme spørgsmål med G20, APEC i Østen og inden for BRIKS. Vi var parate til at være vært for G8-topmødet i 2014. Det var ikke os, der gik et andet sted hen; det var andre lande, der ikke kom til Rusland.«

Det samme kan siges om NATO-Rusland-Rådet – en institution, som den italienske leder Silvio Berlusconi faktisk tog

initiativ til (i 2005), forklarede Putin.

Med hensyn til skænderiet med Tyrkiet sagde Putin, at problemerne, der er fremkommet, ikke har noget med Tyrkiets medlemskab af NATO at gøre. I stedet for at forsøge at give os en forklaring på den krigsforbrydelse, de begik – dvs. nedskydningen af det russiske kampfly, der var ude efter terrorister – så skyndte den tyrkiske regering sig af sted til NATO for at søge beskyttelse, hvilket ser noget besynderligt ud og, efter min mening, ydmygende for Tyrkiet.«

Det spørgsmål, der rejser sig, tilføjer Putin, er, om dette betyder, »at Tyskland, som et NATO-medlem, må hjælpe Tyrkiet med at udvides ind i nabolands territorier?« Putin håber, siger han, »at sådanne hændelser ikke vil forårsage fjendtligheder i stor skala. Vi indser naturligvis alle sammen, at, hvis Rusland først kom under trussel, så ville hun forsvare sine sikkerhedsinteresser gennem alle til rådighed stående midler, ifald sådanne trusler mod Rusland forekom.«

Forespurgt om beskyldningerne om, at Rusland bombede de forkerte mål i Syrien, svarer Putin: »De fortæller løgne. Hør engang, de videoer, der understøtter denne version, dukkede op, endnu inden vore piloter begyndte at gennemføre luftangreb mod terrorister. Denne kendsgerning kan underbygges. Men det foretrækker de, der kritiserer os, at ignorere. Amerikanske piloter ramte Læger uden Grænser-hospitalet i Kunduz, Afghanistan, ved en fejltagelse, er jeg sikker på. Der var dødsfald og tab blandt både civile og læger. De vestlige medier har forsøgt at dysse dette ned, droppe spørgsmålet, og de har en meget kort hukommelse, når det kommer til sådanne ting. De nævnte det et par gange, og lagde det så på is. Og de par omtaler skyldtes kun udenlandske borgere fra Læger uden Grænser, der var til stede der. Hvem husker nu de udslettede bryllupsselskaber? Over 100 mennesker blev dræbt i et enkelt angreb.«

Med hensyn til Syriens præsident Bashar al-Assad siger Putin,

at han mener, »at præsident al-Assad har begået mange fejltagelser i løbet af konflikten i Syrien. Men erkender vi imidlertid ikke alle fuldt ud, at denne konflikt aldrig ville have eskaleret i en sådan grad, hvis den ikke havde fået støtte fra udlandet gennem forsyning af penge, våben og kæmpere? Det tragiske er, at det er civile, der lider i sådanne konflikter. Men hvem er ansvarlig for det? Er det regeringen, der søger at sikre sin suverænitet og bekæmper disse forfatningsstridige handlinger, eller er det dem, der er hjernen bag anti-regerings-opstanden?«

»Med hensyn til Deres spørgsmål angående, om al-Assad er en allieret eller ej, og om vore mål i Syrien«, fortsætter Putin, »så kan jeg nøjagtigt fortælle jer, hvad vi ønsker, skal ske: vi ønsker ikke, at det libyske eller irakiske scenario skal gentage sig i Syrien. Jeg må give den egyptiske præsident Abdel Fattah el-Sisi den kredit, han tilkommer, for, havde han ikke påtaget sig ansvaret, demonstreret fatning og bragt landet under kontrol, så var vi måske blevet vidne til det libyske scenario i Egypten. Efter min mening bør man ikke spare nogen indsats for at styrke legitime regeringer i regionens lande. Dette gælder også for Syrien. Fremvoksende statslige institutioner i Irak og Libyen må genoplives og styrkes. Situationen i Somalia og andre lande må stabiliseres. Statens myndighed i Afghanistan må styrkes. Det betyder imidlertid ikke, at alt bør forblive, som det er. Denne nye stabilitet ville i realiteten understøtte politiske reformer.«

Med hensyn til Syrien, så, tilføjer Putin, er det politiske mål at få en forfatningsreform, og snarlige valg til præsidentskabet og parlamentet bør afholdes baseret på den nye forfatning, og det syriske folk må selv afgøre, hvem, der skal regere deres land, og hvordan.

»Dette er den eneste måde, hvorpå stabilitet og tryghed kan opnås, for at skabe betingelserne for økonomisk vækst og rigdom, så folk kan leve i deres egne hjem, i deres eget hjemland, snarere end at flygte til Europa.« Forespurgt, om

Rusland ville give Assad asyl, svarer Putin: »Jeg mener, at det er for tidligt at diskutere dette. Vi gav hr. Snowden asyl, hvilket var langt vanskeligere end at gøre det samme for hr. al-Assad.«

Præsident Putin imødegik også den vestlige påstand om, at Rusland kun støtter Assad-regimet og bekræftede, at Rusland vil støtte anti-Assad-oprørere, så længe, de bekæmper Islamisk Stat. Putin sagde, »Vi støtter både Assads hær og den bevæbnede opposition. Nogle af dem har offentligt erklæret dette, andre foretrækker at forblive tavse, men arbejdet pågår. Dette er hundreder, tusinder af bevæbnede mennesker, der bekæmper Islamisk Stat. [IS, tidligere ISIS/ISIL]. Vi koordinerer vore fælles operationer med dem og støtter deres offensive aktioner gennem luftangreb i de forskellige sektioner af frontlinjen«, sagde Putin.

Med hensyn til konflikten mellem saudierne og iranerne sagde Putin, at begge sider har skylden, men begge sider bør være klar over, at det »hæmmer indsatsen for at afgøre den syriske krise og kampen mod terrorisme, så vel som også processen med at standse indstrømningen af flygtninge til Europa, så meget er sikkert«. Rusland, der har gode relationer til begge sider, ville hjælpe med en nedtrapning, hvis de blev bedt om det.

Se første del af interviewet:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=11158>

Helga Zepp-LaRouche kræver

Nyt Paradigme på forum for forsvarsministre i USA

11. januar 2016 – På et forum, der fejrede 50-året for stiftelsen af Nationalkomiteen for Amerikansk-kinesiske Relationer, hvor 4 tidligere amerikanske forsvarsministre fremlagde et »tilbageblik« på USA-Kina-forholdet under deres embedsperiode, indgav Helga Zepp-LaRouche en dosis virkelighed i det, der var ved at blive en lovlig behagelig udveksling af synspunkter mellem kolleger i lighed med, hvad der måtte have fundet sted på dækket af Titanic, før skibet ramte isbjerget. Forsvarsministrene var Harold Brown, William Cohen, Chuck Hagel og (over video) William Perry. Alt imens spørgsmålet om atomvåben ikke var blevet bragt på bane, især af Perry, der tidligere har givet udtryk for stor bekymring over faren for atomvåbenspredning og faren for en atomar konflikt med Rusland, så manglede den fornemmelse for en nødsituation, der svarer til den virkelighed, vi i dag står overfor.

Alt imens mødelederen, formand for NCUSCR Steve Orlins, gjorde, hvad han kunne, for at finde en anden person end Helga til at stille det første spørgsmål, så lykkedes det hende at få taletid. Helga præsenterede sig som præsident for Schiller Instituttet.

»Der er mange militære eksperter på internationalt plan, der siger, at vi er nærmere en atomkrig, end vi var på højden af den Kolde Krig, af forskellige årsager«, sagde hun. »Hvis dette skulle indtræffe, ved et uheld eller på anden vis, så ville det føre til menneskehedens udslettelse. Der er mange andre destabiliserende faktorer. En af disse faktorer er, at Verdensbanken netop har sagt, at vi står foran den perfekte, politiske storm på grund af det nye finanskrak. EU står for at eksplodere over flygtningekrisen.« Vi har ISIS.

Her afbrød en temmelig utålmodig Orlins Helga, »Hvad er Deres spørgsmål?«, spurgte han.

Helga svarede: »Mit spørgsmål lyder, hvorfor kan vi ikke skabe et nyt paradigme, hvor vi besvarer præsident Xi Jinpings tilbud, som han gav til præsident Obama under APEC-mødet i 2014, og som gik ud på, at USA burde samarbejde om den Nye Silkevej i en win-win-strategi? I sin nytårstale gentog han, at vi må bygge et samfund for menneskehedens fælles bestemmelse. Hvorfor kan vi ikke bygge en international sikkerhedsarkitektur, der er baseret på fælles, økonomisk samarbejde?«

Den første til at svare var Harold Brown, der var forsvarsminister under Jimmy Carter.

»Det tror jeg, vi har gjort«, sagde han. »Jeg tror, tingene ville se meget værre ud, hvis vi ikke havde økonomisk samarbejde, men at sige, at man går ind for fred og samarbejde, er blot det allerførste skridt. Mekanikken i detaljerne betyder alt.«

Dernæst ønskede Bill Cohen at svare. Cohen sagde, at han ønskede, at Perry skulle tale om dette spørgsmål, men at han ville kommentere det på egne vegne. »Jeg mener, at vi er blevet for slappe i vores bekymring for atomvåben«, sagde han. »Jeg går tilbage til Churchill, der sagde, at, en dag ville vi vende tilbage til Stenalderen på videnskabens lysende vinger. Jeg tror, at det, vi ser med spredningen af atomvåben – Pakistan bygger flere og flere, Nordkorea bygger flere, Iran kunne meget vel bygge flere i en ikke så fjern fremtid. Så jeg mener, at denne eksistentielle trussel, såvel som også klimaforandringen, må få os til virkeligt at tænke eller gentænke, hvordan vi skal overleve på denne planet. For jeg mener, at truslen om spredning af atomvåben er langt større i dag, fordi flere og flere personer og radikale grupper forsøger at få fingre i dem. Det ville jeg sætte i sammenhæng med en generel arkitektur, som vi må bekymre os om, måske mere

end tidligere, for vi havde rationelle regeringer, der håndterede dette spørgsmål, der er ved at komme dertil, hvor der er tale om at balancere på kanten af sikkerhed og mulig udslettelse.«

Dernæst fokuserede Orlins på spørgsmålet om terrorisme og ignorerede Cohens forslag om, at Perry skulle kommentere spørgsmålet (se supplerende rapport).

Mødet blev transmitteret live på C-Span, se <http://www.c-span.org/video/?402996-1%2Fformer-defense-secretaries-uschina-relations&start=4626>

Titelbillede: Helga Zepp-LaRouche præsenterer det Nye Paradigme med USA's samarbejde om den Ny Silkevej, i National Press Club, Washington, D.C., den 27. oktober 2015.

Supplerende dokumentation:

11. januar 2016 – Alt imens tidligere forsvarsminister William Perry ikke var helt så ligefrem, som han tidligere har været i spørgsmålet om faren for atomkrig (se 30. dec., '**Stands dette forbandede atomvåbenkapløb!**') under NCUSCR's forum med deltagelse af tidligere forsvarsministre, og ikke fik lejlighed til, eller selv tog muligheden for at svare på Zepp-LaRouches afgørende spørgsmål, så indikerede han klart, at atomtruslen var nummer ét på hans dagsorden. Da mødelederen gennemgik en indkøbsliste over spørgsmål, som han anså for vigtige, spurgte han alle forsvarsministrene, om klimaforandring var en strategisk trussel!

»Ih, ja«, svarede på rad og række forsvarsministrene Brown, Cohen og Hagel. Perry understregede og brød således den »politiske korrekthed«, at han var langt mindre bekymret for noget, der muligvis ville blive et stort problem i 2030, end han var over atomtruslen, der er et spørgsmål om den yderste hastesag. Med hensyn til mulige »brændpunkter«, eller steder,

hvor en opblussen af krig kunne finde sted, påpegede Perry specifikt det Sydkinesiske Hav som en mulig udløser af en konflikt.

»Kinesernes syn på det Sydkinesiske Hav er meget anderledes end vores«, sagde han og bemærkede, at de anser det for at være en del af deres territorium, hvorimod USA anser det for at være en del af de åbne (frie) have. »Dette sætter scenen for betydelige uoverensstemmelser, der kunne føre til konflikt.«

Vladimir Putin adresserer britiske, geopolitiske angreb på Tyskland i interview med Bild Zeitung

11. januar 2016 – I et eksklusivt, vidtrækkende interview med Tysklands førende massetabloidavis, *Bildzeitung*, der blev udgivet i dag, men blev gennemført den 5. januar i Sotji, Rusland, greb den russiske præsident Vladimir Putin på afgørende vis ind imod britisk geopolitik, der især har været rettet imod Tyskland efter Berlinmurens fald, og fortsat er rettet imod Tyskland i dag, med det formål at sikre en permanent Øst-Vest-konflikt og krig, i stedet for enhed og samarbejde gennem sådanne initiativer som politikken for »Ét bælte, én vej«, som BRIKS-medlemmet Kina og dets allierede har fremmet, og som Lyndon og Helga Zepp-LaRouches politik for Verdenslandbroen.

På spørgsmålet fra *Bilds* interviewere, »Hvad gjorde vi forkert?« efter afslutningen af den Kolde Krig, svarede Putin, »Vi overvandt ikke delingen af Europa: for 25 år siden faldt Berlinmuren, men delingen af Europa blev ikke overvundet, usynlige mure blev simpelthen flyttet mod Øst«, sagde han. »Dette skabte grundlaget for gensidige beskyldninger, misforståelser og fremtidige kriser.« Putin afslørede dernæst, at han havde undersøgt dokumenterne og mødeudskrifterne fra de drøftelser, der fandt sted i 1990 efter Berlinmuren faldt, især Egon Bahrs bemærkninger, »allerede tysk politiks patriark« og en »vis gammel tysker«. Daværende tyske udenrigsminister Gerhard Schröder, kansler Helmut Kohl og de sovjetiske ledere Gorbatsjov og hr. Falin fra det Russiske Kommunistpartis Centralkomite deltog også. Putin understregede, at han og Gerhard Schröder stadig er gode venner.

Præsident Putin rapporterede, at Bahr den 26. juni 1990 sagde: »Hvis vi ikke, samtidig med den tyske genforening, tager afgørende skridt til at overvinde opdelingen af Europa i fjendtlige blokke, kan begivenhederne tage en så ufordelagtig vending, at USSR vil blive dømt til international isolation.« Bahr talte om nødvendigheden af at skabe en ny alliance i hjertet af Europa, forklarede den russiske præsident. »Europa bør ikke gå til NATO. Hele Centraleuropa, med eller uden Østtyskland, burde have dannet en separat alliance med deltagelse af både Sovjetunionen og USA. Og så siger han: 'NATO som organisation, i det mindste dens militære strukturer, må ikke udvides til at omfatte Centraleuropa.'«

Bahr, tilføjede Putin, var »overbevist om, at det var nødvendigt at ændre formatet radikalt og bevæge sig væk fra den Kolde Krigs tid. Men vi gjorde intet«. Nu »er det, som Bahr advarede om, sket«. Hele Europa blev ikke forenet, som Bahr anbefalede, og i stedet »begyndte NATO at udvides mod Øst«.

Den russiske præsident berørte igen spørgsmålet om NATO og det

ikke urelaterede spørgsmål om terrorisme, som Putin sagde »også blev brugt som et middel til at bekæmpe Rusland« i 1990'erne.

»Hvis der havde været nogen, der havde lyttet til Gerhard Schröder, til [daværende franske præsident] Jacques Chirac og til mig, ville der måske ikke have været nogen af den seneste tids terrorangreb i Paris, lige såvel som der ikke ville have været en opkomst af terrorisme i Irak, Libyen eller andre lande i Mellemøsten«, fortsatte Putin. »Vi konfronteres med fælles trusler, og vi ønsker stadig, at alle lande, både i Europa og i hele verden, må forene deres indsats for at bekæmpe disse trusler, og vi tilstræber stadig dette. Jeg refererer ikke kun til terrorisme, men også til kriminalitet, menneskehandel, miljøbeskyttelse og mange andre fælles udfordringer. Men dette betyder imidlertid ikke, at det er os, der skal være enige med alt, som andre beslutter om disse og andre spørgsmål. Desuden, hvis nogen er utilfredse med vores standpunkt, så kunne de finde en bedre mulighed end at erklære os for en fjende hver gang. Ville det ikke være bedre at lytte til os, at reflektere kritisk over det, vi siger, at blive enige om noget og søge fælles løsninger?«

Putins diskussion om Ruslands forhold til Tyskland er lærerig. På trods af alt, hvad der er sket i løbet af det seneste årti, og forsøg på at »ødelægge vore relationer gennem massemedierne og antirussisk retorik«, så forbliver relationerne dog tætte, fordi begge nationers befolkning har en følelse af slægtskab over for hinanden.

Russisk-tysk økonomisk og strategisk samarbejde var til gavn for begge nationer og skabte jobs, mellemfolkeligt og kulturelt samarbejde, Skt. Petersborg Dialogforum, blandt andet. Og, understregede han, Tyskland og Rusland arbejdede sammen for at forsøge »at forhindre negative udviklinger i Mellemøsten og Irak, sammen«.

De »tåbelige og skadelige« sanktioner, der er påtvunget

Rusland, har skadet begge nationer, påpegede Putin: handelsvolumen i dollars er faldet med 50 %, og mange af de jobs, der blev skabt af russisk-tysk samarbejde, er gået tabt. »Vi vil imidlertid«, understregede Putin, »overvinde de vanskeligheder, vi konfronteres med i dag«, idet der stadig er mange tilgange til samarbejde inden for mange områder. Kansler Merkel og Putin er mødtes regelmæssigt ved diverse begivenheder«, sagde han. »Jeg tror, jeg mødte hende syv gange og havde 20 telefonsamtaler med hende i 2015 ... så relationerne udvikler sig stadig, Gud ske lov, og jeg håber, de vil udvikle sig yderligere.«

Kreml har udgivet en engelsk oversættelse af præsidentens interview, der kan ses her: <http://en.kremlin.ru/events/president/news/51154>.

Bilds originale tyske artikel er tilgængelig på <http://www.bild.de/politik/ausland/wladimir-putin/interview-mit-dem-russischen-praesidenten-russland-44091672.bild.html>

Og dens engelske oversættelse er tilgængelig på: <http://www.bild.de/politik/ausland/wladimir-putin/russian-president-vladimir-putin-the-interview-44092656.bild.html>

RADIO SCHILLER den 11. januar

2016: Nordkoreas prøvesprængning// Köln banegård// Nyt paradigme for menneskeheden

Med formand Tom Gillesberg

Tidl. italienske generalstabschef Arpino: Kun Obama kan tro, at russerne er ved at tabe

8. januar 2016 – General i det italienske luftvåben Mario Arpino, tidl. generalstabschef og kommandør for det italienske luftvåbenkontingent i Irakkrigen, skrev en artikel den 6. januar for *Affari Internazionali*, en udgivelse fra Istituto Affari Internazionali (IAI), hvor han siger, at militæksperter i Syrien ser noget helt andet end den propaganda, der udbredes af det Hvide Hus. "Hvis Obama tror, at Putin trækker Rusland ind i et fremtidigt syrisk hægedynd, forekommer det billede, der slår eksperter – hvilke beviser også deles privat af embedsfolk i regeringer og NATO – i det mindste for indeværende, at være helt anderledes."

"Missionen er militært velorganiseret, drevet med effektive

ressourcer og relaterede kommando- og kontrolsystemer, og opererer ud fra veldefinerede taktiske mål. Strategien ligger også godt på linje med de langfristede mål, der netop er blevet annonceret af Vladimir Putin med hans nye nationale strategiplan: '... Ruslands prioritet er at bekræfte sin status som en global magt på højeste niveau.' Altså, ingen tilbagetrækning. Henvisningen til Ukraine og Syrien er temmelig klar."

Arpino siger imidlertid, at, konfronteret med den operationelle virkelighed, har "ingen plan nogensinde vist virkelig at gælde", er Rusland sandsynligvis klar over, at, på længere sigt, vil kun deployering af luft-plus-jord-styrker vise sig succesrig i Syrien; dette betyder stedfortræder- og specialstyrker.

Arpino går igennem nogle detaljer for at vise, hvordan Ruslands militære tilstedeværelse støt er blevet forøget, og hvordan Assads styrker langsomt, men sikkert, avancerer. Han citerer også analytikere, der er blevet interviewet *Moscow Times*, Yury Barmin og Vladimir Frolov.

"I mellemtiden cirkulerer der ubekræftede rygter om tilstedeværelsen af russiske T-90 kampvogne langt uden for grænserne af Latakia-området, hvor de var blevet indsat for at forsvare basen. Dette betyder ikke, at Moskva allerede intervenserer direkte på landjorden, men gør det indlysende, at luftkampagnen, der ledsager Assads og støttestyrkernes kamp på landjorden, yderligere vil blive udvidet i fremtiden.

Det betyder, at russerne, hverken nu eller i fremtiden, har planer om en exitstrategi. Det ser ud til at være en enkeltbillet.

Barack Obama er imidlertid overbevist om, at, gennem denne fortsatte forøgelse og udvidelse, vil Rusland ende med at låse sig selv fast i et scenario som i Afghanistan. Det kan ingen udelukke. Men i øjeblikket ser det ud til, at den eneste, der

er overbevist om dette, er ham.”

Foto: Mario Arpino

**Glass-Steagall vil gøre en
ende på WallStreet, City of
London**

**og, endelig, det Britiske
Imperium, og hermed faren for
krig;**

**Et nyt paradigme med den Ny
Silkevej, for genopbygning af
hele verden!**

LaRouchePAC Fredags-webcast 8. januar 2016, dansk udskrift.

Vi har altså en situation lige nu, hvor tingene, over hele planeten, befinder sig på den yderste rand. På et hvilket som helst tidspunkt – mandag morgen, f.eks. – kunne vi vågne og finde, at hele det europæiske banksystem er gået ind i et kaotisk kollaps, der omgående vil spilde over til USA. Der vil være en indvirkning på Asien, men samarbejdet mellem Kina, Rusland, Indien og andre lande, i det asiatiske Stillehavsområde og i det eurasiske område, vil tage af for virkningen. Og krisens epicenter vil således være det transatlantiske område. Og det er grunden til, at briterne vil

gøre fremstød for en krigsprovokation, en »bluff«-konfrontation, med Rusland og Kina for at få dem til at kapitulere og udplyndre dem, for at holde deres eget ynkelige, døende imperium gående i endnu et par dage. Der er vi kommet til i de globale anliggender.

Download (PDF, Unknown)

Verden er på vej ned i Helvede! Kun ved at overvinde det Britiske Imperium kan vi redde den

Leder fra LaRouchePAC, den 9. januar 2016 – Lyndon LaRouche advarede ved årets slutning om, at verden ville styrte ned i et Helvede efter nytår, og at kun den endelige overvindelse af det Britiske Imperium ville redde civilisationen. Denne nedstigning til Helvede skrider nu frem, som han advarede om, med det vestlige finanssystems opløsning, med både Mellemøsten og Asien, der er bragt ud på selve randen af en atomar konfrontation, og med befolkningerne i USA og Europa, der drives ud i en Mørk Tidsalder med narkotika, bandekriminalitet og en grad af økonomiske nedskæringer, der allerede nu skaber massedød.

Bail-in er nu landets lov i både Europa og USA og tillader decideret tyveri af almindelige borgeres bankkonti for at redde det bankerotte banksystem i endnu et par minutter. Det

er det britiske system, der fra toppen og ned er drivkraften bag et globalt massedrab på den menneskelige befolkning. Den britiske kongefamilie har åbenlyst erklæret, at den er fast besluttet på at reducere den menneskelige befolkning til et lille fragment af det, den er i dag.

Asien, og især Kina, følger en anden kurs, baseret på storstilede investeringer i regional infrastruktur og en »win-win«-politik med samarbejde om menneskehedens fælles mål. Asien vil ikke blive ødelagt af virkningen af det økonomiske kollaps, der nu rammer det transatlantiske område – men det er netop årsagen til, at det Britiske Imperium, gennem Obama, er fast besluttet på at ødelægge Asien, og Rusland, i en krig.

Problemet er den kendsgerning, at de fleste mennesker er dumme, af frygt – de vil ikke gøre noget i denne retning, idet de klager, at det ikke er »praktisk«. Og dog er den eneste måde at redde planetens befolkning at blive alt det kvit, der er britisk myndighed, den britiske kongefamilie og dens arv, og i særdeleshed dens kontrol over USA, i form af personen, præsident Obama. Vi må optrappe kampagnen for Glass-Steagall for at lukke Wall Street ned og få USA med om bord i den Nye Silkevej, hvilket betyder en genopbygning i USA, og i verden, i tradition efter Franklin Roosevelt.

Titelbillede: Den amerikanske Frihedskrig: Briterne overgiver sig til general George Washington efter slaget ved Yorktown.